

Arrest

nr. 347 738 van 3 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd, en zijn advocaat C. MAES loco advocaat K. VERSTREPEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen als niet-begeleide minderjarige op 18 november 2024 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 19 november 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 23 mei 2025 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 15 juli 2025.

1.3. Op 20 oktober 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben, op (...) 2008 geboren te zijn en tot de Ashraf clan te behoren. U bent afkomstig uit het dorp Serinley in het district Bardhere van de provincie Gedo. U woonde daar met uw ouders uw drie zussen en uw twee broers. Uw vader werkte als chauffeur, uw moeder verkocht thee en jullie hadden vee.

Uw paternale oom had een winkel. In 2009 moest hij zakken bijhouden voor een man, zonder te weten wat er in zat. Toen leden van Al-Shabaab langskwamen ontdekten ze dat het alcohol was. Uw paternale oom werd opgesloten door Al-Shabaab en de man van wie de zakken waren werd gedood. Nadien werd uw oom vrijgelaten en vroegen ze hem om zich aan te sluiten bij Al-Shabaab. Uw oom weigerde en vluchtte. Ook de andere ooms en uw vader zijn gevlucht omdat ze bedreigd werden door de clan van de man die gedood werd. Uw vader raakte nadien vermist.

Uw moeder vreesde voor uw veiligheid en vluchtte met u naar Deksharif toen u ongeveer tien jaar oud was. U bleef er wonen en ging naar de koranschool. U werd aangesproken door de koranleraar die wilde dat u zich bij Al-Shabaab aansloot. U vertelde dit aan uw moeder en ze ging hier niet mee akkoord. Ze haalde u weg uit het dorp en bracht u naar de luchthaven waar u een vliegtuig nam naar Mogadishu. Van daaruit verliet u Somalië op 16 oktober 2022.

U reisde via Ethiopië en Turkije naar Europa. U kwam op 18 oktober 2022 aan in Cyprus en diende er een verzoek om internationale bescherming in. Omdat u een oom heeft in België, M.(...) S.(...) M.(...) S.(...) (OV. (...)) werd u met hem herenigd op 14 november 2024. U kwam aan in België en diende op 19 november 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw Somalische geboortebewijs en uw Somalische identiteitsbewijs. Op 30 juli 2025 ontving het CGVS via uw advocaat enkele opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat uw familie in Deksharif woonde (verklaring DVZ, vraag 16A). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat uw moeder en uw broers en zussen zich sinds uw vertrek uit Somalië in het dorp Dolo bevinden, eveneens gelegen in de provincie Gedo in Somalië, tegen de Ethiopische grens (CGVS, p. 7, p. 20). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat u dat niet zo gezegd heeft (CGVS, p. 20). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen kan de tegenstrijdigheid niet ophelderen.

Verder verklaarde u op de DVZ dat u één dag in Mogadishu verbleef en dan het land verliet (verklaring DVZ, vraag 10). Op het CGVS stelde u echter dat u voor uw vertrek uit Somalië nog twee maanden in Mogadishu verbleef (CGVS, p. 17). Dat u ook hierover tegenstrijdige verklaringen aflegde, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Uit uw verklaringen op de DVZ blijkt verder dat uw vader in 2022 vermist raakte (verklaring DVZ, vraag 16A). Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dan weer dat uw vader in 2018 vermist raakte (CGVS, p. 7). Bovendien moet worden opgemerkt dat u bij aankomst in België, op 19 november 2024, verklaarde dat uw jongste broer ongeveer drie jaar oud is. Hieruit blijkt dat uw ouders elkaar minder dan vier jaar daarvoor nog ontmoet moeten hebben, wat niet strookt met uw verklaring dat uw vader sinds 2018 vermist zou zijn. U slaagde er dan ook niet in om zicht te geven op de verblijfplaats(en) van uw vader. Aan uw verklaringen over zijn verdwijning kan dan ook geen geloof gehecht worden. Voorts brengen deze tegenstrijdigheden uw algemene geloofwaardigheid verder in het gedrang.

Dat u trachtte de Europese asielinstanties te misleiden over kernelementen van uw identiteit, namelijk uw woonplaatsen en die van uw gezinsleden, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid. Uw aangetaste algemene geloofwaardigheid heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan gehecht worden. Los daarvan zijn er elementen in uw verklaringen over uw asielmotieven op zich die de geloofwaardigheid ontkrachten.

Om te beginnen moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u zelf problemen had met leden van de Marehan clan omwille van het incident dat uw oom meemaakte in 2009. Uit uw verklaringen blijkt

immers dat u na dit incident nog ongeveer tien jaar met uw moeder in het dorp bleef wonen (CGVS, p. 5). Uw moeder zou al die tijd door de Marehan clan bedreigd zijn en ze zouden haar verteld hebben dat ze u gingen doden als u ouder werd (CGVS, p. 13). Het is niet aannemelijk dat uw moeder nog tien jaar probleemloos in het dorp bleef wonen terwijl ze deze bedreigingen kreeg. Bovendien kreeg uw moeder nadat ze beviel van u nog vijf kinderen met uw vader. Hieruit blijkt dan ook dat ze uw vader nog minstens vijf keer – en waarschijnlijk veel vaker – heeft gezien en dat de dorpsgenoten duidelijk op de hoogte moeten zijn geweest van het feit dat uw moeder en vader nog contact hadden. In de door u geschetste context, waarbij jullie familie de Marehan clan diende te vrezen, is het niet in te beelden dat uw vader telkens ongezien met uw moeder kon afspreken, dat hij telkens opnieuw zijn gezin in een gevaarlijke situatie zou achterlaten en dat de leden van de Marehan clan hier verder niets in ondernamen en simpelweg aan het wachten waren tot u oud genoeg zou zijn om te doden (CGVS, p. 13). Dat uw vader, gezien de bedreigingen, zijn gezin niet zou meenemen en in veiligheid zou brengen houdt hoe dan ook geen steek. Bovendien slaagde uw moeder er nadien ook nog in een veld te verkopen in het dorp om uw reis te bekostigen (CGVS, p. 17). Dat de Marehan clan ook dit zo maar zou toelaten, is niet aannemelijk. Deze onaannemelijkheden maken dat er aan deze asielmotieven geen geloof kan worden gehecht.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan de problemen waarvoor u van Serinley naar Deksharif verhuisde, kan ook aan de daaropvolgende feiten niet zo maar geloof worden gehecht. Bovendien bevatten ook uw verklaringen hierover elementen die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid ervan.

Zo verklaarde u bij de DVZ dat u, na jullie verhuis naar Deksharif, het risico liep om via de koranschool gedwongen gerekruteerd te worden door Al-Shabaab. U verklaarde dat de leraar van de koranschool u trachtte te overtuigen zich aan te sluiten bij Al-Shabaab om zo uw leven te redden van de Marehan clan (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat de leraar u probeerde te overtuigen met koekjes en frisdrank en de belofte van een goed leven (CGVS, p. 11). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat de leraar u overtuigde om uw leven te redden (CGVS, p. 16). Het louter herhalen van uw verklaringen kan deze tegenstrijdigheid niet ophelderen. Het klaart immers niet uit waarom u niet meteen vermeldde dat u bij Al-Shabaab moest aansluiten om uzelf te beschermen. Bovendien verklaarde u dat u in Deksharif geen problemen had met de Marehan clan omdat Al-Shabaab er aan de macht was (CGVS, p. 14). Gevraagd waarom u dan moest aansluiten om uw leven te redden, antwoordde u dat ze wachtten tot u 14 of 15 jaar oud zou zijn en dat ze u dan zouden doden (CGVS, p. 16). Dit antwoord kan de tegenstrijdigheid niet uitklaren, gezien u in Deksharif niet behoefde te vrezen voor de Marehan clan. U stuurde na het persoonlijk onderhoud een opmerking door waarin u stelt dat u geen problemen had in Deksharif omdat u jong was en dat de leraar wachtte tot u 14 of 15 jaar zou zijn. Toch begon de koranleraar u in te lijven toen u pas 13 jaar oud was (CGVS, p. 18). Er moet ook worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de koranleraar u pas na drie jaar begint te overtuigen om aan te sluiten bij Al-Shabaab. Hij kende u immers al sinds u aankwam in Deksharif en kon u dus als op jonge leeftijd beginnen klaarstomen in plaats van te wachten tot u 13 jaar oud was. Bovendien verklaarde u bij aankomst in België enkel dat u gevisieerd werd door iemand van de Marehan clan en niet dat u gerekruteerd zou worden door Al-Shabaab (fiche Minteh, p. 5). Dat u de recente problemen met Al-Shabaab, die zouden gemaakt hebben dat u het land verliet, niet vermeldde is niet in te beelden. Deze elementen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Tot slot leidt het feit dat uw oom M.(...) S.(...) M.(...) S.(...), in België erkend is als vluchteling, niet automatisch tot de toekenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming geeft u namelijk niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat u nog steeds een netwerk heeft in Somalië waarop u kan terugvallen. Uw moeder verblijft met uw broers en zussen in Dolo in Somalië, waar ze het goed stellen (CGVS, p. 8). Bovendien werd aan de verdwijning van uw vader geen geloof gehecht (zie supra) en is er geen reden om aan te nemen dat hij zich heden niet in Somalië bevindt. U toont niet aan dat u bij terugkeer niet bij uw familie terecht zou kunnen. Daarnaast heeft u twee maternale tantes die in Garbaharey en Eel

Adde wonen (CGVS, p. 8). Bovendien heeft u een neef die in Mogadishu woont, waar u eerder ook terecht kon (CGVS, p. 12).

Ook de documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U bracht uw geboortebewijs en identiteitsbewijs mee. Deze kunnen hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, die hier niet betwist worden.

U stuurde via uw advocaat nog enkele opmerkingen door over de notities van uw persoonlijk onderhoud. Met deze opmerkingen werd rekening gehouden, maar ze zijn niet van die aard dat ze iets veranderen aan bovenstaande argumentatie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in mindere mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidsstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste

minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Gedo te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Gedo een gebied is waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Gedo is de tweede grootste regio in Somalië, gelegen in het zuidwesten van het land en vormt samen met Middle Juba en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Spanningen tussen de Federale Regering van Somalië (FGS) en de deelstaat Jubaland lopen in de verslagperiode opnieuw op wegens onenigheid over onder andere de deelstaatverkiezingen. Vanwege de strategische ligging aan de grens met Kenia en Ethiopië is Gedo van specifiek belang voor al-Shabaab, dat er een sterke aanwezigheid heeft. De onderontwikkeling van de regio draagt bij aan endemische conflicten tussen gemeenschappen en clans over natuurlijke rijkdommen en de controle over handelssteden. Zo breken er clangevechten uit in de stad Luuq (Gedo) over grondbezit waardoor 42.000 mensen op de vlucht slaan in juli 2024 en nog eens 30.000 in oktober 2024.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Gedo geschat op 938.249 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 110 incidenten in de regio. Het merendeel (66) zijn battles die vooral worden toegeschreven aan AS. De terreurgroep voert (hit-and-run-)aanvallen uit, soms gebruikmakend van granaten, raketwerpers of mortieren en uitmondend in vuurgevechten met de veiligheidsdiensten. Onder explosions/remote violence worden 34 incidenten geregistreerd. ACLED noteert in totaal 79 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio tijdens deze verslagperiode. De meerderheid is geregistreerd onder battles. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen en clanmilitieleden die sneuvelen tijdens clanconflicten over landbezit of clanwraak. In totaal noteert ACLED 19 burgerdoden voor deze verslagperiode voor 19 incidenten onder civilian targeting. Het terreurgeweld door AS doodt de meeste mensen. Onder de burgerslachtoffers zijn passagiers van een minibus, vier personen verdacht van spionage, vier Ethiopiërs die tijdens een inval werden gedood en een motorrijder. Er vallen ook burgerdoden door clangeweld. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een minderheid overstromingen, hervestigt zich binnen de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Gedo sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Gedo in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Gedo een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Gedo. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

2.1. Louter schriftelijke procedure

De verweerder heeft middels een nota met opmerkingen van 11 december 2025 de Raad verzocht om de voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier, stuk 5).

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie. Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2. De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3. Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten".

Verzoeker heeft in de voorliggende zaak de Raad echter op 22 december 2025 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Afwezigheid van de verweerder ter terechtzitting

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verweerder ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verweerder niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 51/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 12, 15 en 17 van de Richtlijn van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Procedurerichtlijn), artikel 20 en 21/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: KB 11 juli 2003) en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt vooreerst dat het hoger belang van het kind niet in kaart werd gebracht door de commissaris-generaal. Wat niet in kaart wordt gebracht, kan ook niet afgewogen worden of een eerste of doorslaggevende overweging vormen. Verzoeker verwijst ter zake onder andere naar het arrest van het Hof van Justitie over de toepassing van het hoger belang van het kind in zaak C-646/21 van 11 juni 2024.

Voorts gaat verzoeker in op de bijzondere procedurele noden en meent dat er niet voldoende rekening werd gehouden met zijn individuele situatie.

In een volgend luik wordt ingegaan op de diverse motieven van de bestreden beslissing en besluit verzoeker dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker bespreekt nadien zijn verwestering.

Verzoeker wijst op het feit dat indien hij zou moeten terugkeren, er geen commerciële luchthaven is in zijn regio van herkomst. Indien verzoeker zou moeten terugkeren, zou hij na aankomst op de luchthaven zich terug in zijn regio van herkomst, met name Serinley, district Bardhere, provincie Gedo moeten vestigen. Dit betekent dat verzoeker verschillende checkpoints van Al-Shabaab zal passeren. Volgens verzoeker heeft verweerder geen onderzoek gevoerd naar het risico dat hij zou kunnen lopen bij mogelijke controles bij controleposten en verschillende checkpoints in het dorp of het risico na vestiging in zijn dorp.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt volgende bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift:

- mail van d.d. 3 oktober 2025 van het opvangcentrum aan verzoekers voogd dat verzoeker een schriftelijke waarschuwing zal krijgen (stuk 3);
- inschrijvingsattest school d.d. 20 november 2025 Atheneum Lier – Campus Louis Zimmer, onthaaljaar anderstalige nieuwkomers 2025-2026 OKAN 2 (stuk 4);
- loonfiches studentenwerk gedurende oktober en november 2025 (stuk 5);
- mail van 20 november 2025 van verzoekers voogd dat de pleegzorg door zijn oom is opgestart (stuk 6).

3.2.2. In zijn verweernota van 11 december 2025 verwijst verzoeker naar volgende stukken en voegt er de weblinken van toe:

1. UNHCR “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;
2. EUAA “*Country Guidance: Somalia*” van oktober 2025;
3. EUAA “*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*” van mei 2025;
4. EUAA “*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*” van 13 augustus 2025;
5. COI Focus “*Somalië: Veiligheidssituatie*” van 25 maart 2025 (update);
6. EUAA Country of Origin Information Report “*Somalië: Country Focus*” van mei 2025;
7. EUAA Country of Origin Information Report: “*Somalia Security Situation*” van september 2021;
8. EUAA Country of Origin Information Report: “*Somalia Security Situation*” van februari 2023.

3.2.3. Op 21 maart 2026 legt verzoeker een aanvullende nota neer met volgende documenten in bijlage (rechtsplegingsdossier, stuk 17):

- pleegzorgattest d.d. 25 september 2025 waarbij door Pleegzorg Provincie Antwerpen wordt verklaard dat verzoekers oom S.M.M. voogd is van verzoeker (stuk 1);
- mailverkeer cannabisgebruik tussen verzoekers voogd en sociaal assistent T.L. (stuk 2);
- verklaring van verzoekers voogd d.d. 8 maart 2026 (stuk 3);
- rapporten Atheneum Lier – Campus Louis Zimmer, onthaaljaar anderstalige nieuwkomers 2025-2026 OKAN 2 (stuk 4);
- storting loon studentenjob (stuk 5);
- aanmelding Solentra, een gespecialiseerde instelling inzake traumatherapie bij jonge verzoekers om internationale bescherming van 13 maart 2026 (stuk 6).

3.2.4. Op 24 maart 2026 legt verzoeker een aanvullende nota neer met volgend document in bijlage (rechtsplegingsdossier, stuk 19): een aanwezigheidsattest centrum geestelijke gezondheidszorg VAGGA waarin de sessie d.d. 9 maart 2026 wordt bevestigd naar aanleiding van verzoekers middelenmisbruik (stuk 1).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

3.3.3. Bijzondere procedurele noden

Na analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoeker bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker acht de door verweerder genomen bijzondere procedurele noden onvoldoende. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar meerdere wetsbepalingen inzake het hoger belang van het kind, waaronder artikel 24 van het Handvest, en stelt dat dit belang niet in kaart werd gebracht tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming waardoor dit niet afgewogen kan worden of een doorslaggevende overweging kan vormen. In het verzoekschrift wordt verder geponeerd dat de asielinstanties een onderzoeksplicht hebben waarbij de gehele individuele situatie van een verzoeker en zijn achtergrond dienen te worden geanalyseerd. De individuele context van elk kind dient aldus in overweging te worden genomen bij het beoordelen van het belang van het kind in kwestie. Er wordt verwezen naar meerdere algemene bronnen die hierover hebben gepleit waaronder UNHCR en het VN Kinderrechtencomité.

De Raad sluit zich aan bij wat de commissaris-generaal hieromtrent uiteenzet in zijn verweernota. In zijn arrest C-646/21 van 11 juni 2024 verwijst het Hof van Justitie uitdrukkelijk naar het “*General Comment*” nr. 14 van het “*Committee on the Rights of the Child*” (hierna: CRC). Het belang van het kind is niet alleen een recht, maar ook een procedureregule die moet gevolgd worden en die tweeledig is: het beoordelen en het vaststellen van het belang van het kind.

Hoewel dit belang (conform CRC General Comment nr. 14) een centrale procedureregule is, betekent dit volgens het CRC en het Hof van Justitie niet dat er voor elke maatregel een volledig, apart en formeel proces of een omstandige motivatie per element vereist is. Het belang van het kind wordt gewaarborgd door bestaande procedurele garanties. In dit dossier werd verzoeker bijgestaan door een voogd en advocaat, en gehoord door een gespecialiseerde protection officer van het CGVS via een aan de leeftijd en maturiteit aangepast gehoor. Het hoger belang van het kind is niet absoluut en doet geen afbreuk aan de wettelijke criteria voor internationale bescherming. Het CGVS heeft aldus het belang van verzoeker concreet in kaart gebracht en beoordeeld binnen het wettelijk kader. De algemene bepaling dat het hoger belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en het Vluchtelingenverdrag duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In zoverre verzoeker van oordeel is dat, gezien zijn minderjarigheid, de bewijslast soepel dient te worden toegepast en er een lagere bewijslast is in dit geval, benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. De Raad wijst er immers op dat ook van verzoeker als minderjarige redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen kan afleggen en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een gedetailleerde en geloofwaardige wijze kan toelichten. Temeer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij veertien jaar oud was ten tijde van zijn beweerd vertrek uit Somalië en hij op het moment van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS zeventien jaar oud was. Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar zijn minderjarigheid en kwetsbaar profiel niet aan dat hij hiertoe niet in staat zou zijn, noch dat de

commissaris-generaal zijn verklaringen te streng zou hebben beoordeeld. Dit geldt temeer nu de Raad vaststelt dat tijdens de procedure rekening gehouden werd met verzoekers minderjarigheid. Verzoeker brengt verder door meermaals zijn jeugdige leeftijd te benadrukken geen concrete argumenten bij die voorgaande bevindingen kunnen ontkrachten.

Een schending van artikel 24 van het Handvest en van artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet kan aldus niet worden aangenomen. Te dezen dient opgemerkt dat de belangen van het kind de eerste overweging vormen, maar dat verzoeker er in deze aan voorbijgaat dat het de commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Waar verzoeker verwijst naar arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de door hem geciteerde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, werden zijn rechten gerespecteerd en kon hij voldoen aan zijn verplichtingen.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er nog bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze bijkomende steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeker heeft getracht de Europese asielinstanties te misleiden over kernelementen van zijn identiteit, namelijk zijn woonplaatsen en die van zijn gezinsleden, hetgeen de algemene geloofwaardigheid ondermijnt. Dit blijkt uit het volgende:

(a) verzoeker verklaarde bij de DVZ dat zijn familie in Degsharif woonde. Op het CGVS verklaarde hij echter dat zijn moeder, broers en zussen sinds zijn vertrek uit zijn herkomstland naar Dolo zijn verhuisd. Bij de confrontatie van deze feiten ontkende verzoeker zijn eerdere verklaringen, hetgeen de tegenstrijdigheden niet kan doen ophelderen;

(b) verzoeker heeft op de DVZ verklaard dat hij één dag in Mogadishu verbleef en dan het land verliet. Op het CGVS stelde hij echter dat hij voor zijn vertrek uit Somalië nog twee maanden in Mogadishu heeft verbleven;

(c) uit verzoekers verklaringen op de DVZ blijkt dat zijn vader in 2022 vermist raakte. Uit zijn verklaringen op het CGVS blijkt dan weer dat zijn vader in 2018 vermist raakte. Daarnaast blijkt dat verzoeker bij zijn aankomst in België verklaarde dat zijn jongste broer ongeveer drie jaar oud is waardoor zijn ouders elkaar minder dan vier jaar daarvoor zouden hebben ontmoet, wat niet strookt met de verklaring dat zijn vader sinds 2018 vermist zou zijn. Verzoeker slaagde er niet in de verblijfplaatsen van zijn vader te geven;

(ii) bepaalde elementen in zijn verklaringen, ontkrachten de geloofwaardigheid ervan: verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij problemen had met de Marehan clan vanwege een incident met zijn oom in 2009. Verzoeker bleef daarna immers nog tien jaar met zijn moeder in het dorp wonen. Dat zijn moeder al die tijd bedreigd werd dat men verzoeker later zou doden, maar ze er jarenlang probleemloos kon blijven wonen, is niet aannemelijk. Bovendien kreeg zijn moeder nadien nog vijf kinderen met zijn vader. Er kan niet worden gevolgd dat verzoekers vader ongezien kon afspreken en zijn gezin in gevaar achterliet, zonder dat die clan iets ondernam. Dat de vader zijn gezin niet in veiligheid bracht en dat de moeder later zelfs nog een veld in het dorp kon verkopen om verzoekers reis te bekostigen, is evenmin geloofwaardig;

(iii) aangezien geen geloof wordt gehecht aan de problemen waarvoor verzoeker van Serinley naar Degsharif verhuisde, kan ook aan de daaropvolgende feiten niet zomaar geloof worden gehecht, daarbij komt dat zijn verklaringen elementen bevatten die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid ervan: verzoeker verklaarde bij de DVZ dat Al-Shabaab hem via de koranschool probeerde te rekruteren om hem te beschermen tegen de Marehanclan. Op het CGVS verklaarde hij echter in strijd hiermee dat de leraar hem overtuigde met koekjes, frisdrank en mooie beloften. Deze tegenstrijdigheid blijft onopgehelderd en verzoeker stelde tegelijk in Degsharif geen problemen te hebben met de Marehanclan. Ook is het niet aannemelijk dat de leraar pas na drie jaar begon met de inlijving. Bovendien zweeg verzoeker bij aankomst in België over problemen met Al-Shabaab maar vermeldde hij enkel de Marehanclan;

(iv) het feit dat verzoekers oom M. in België is erkend als vluchteling, leidt niet automatisch tot de toekenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoeker. Een familieband met een begunstigde geeft namelijk niet automatisch recht op internationale bescherming. Elk verzoek dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, rekening houdend met de persoon van de verzoeker. Het staat verzoeker vrij gebruik te maken van de geëigende procedures voor een verblijfsrecht op basis van zijn gezinssituatie;

(v) volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat verzoeker nog steeds een netwerk heeft in Somalië waarop hij kan terugvallen. Zijn moeder verblijft met zijn broers en zussen in Dolo waar zij het goed stellen. Daarnaast werd aan de verdwijning van verzoekers vader geen geloof gehecht en is er geen reden om aan te nemen dat hij zich heden niet in Somalië bevindt. Verzoeker heeft verder nog twee maternale tantes in Garbaharey en Eel Adde en een neef in Mogadishu;

(vi) de neergelegde documenten kunnen de gedane appreciatie niet wijzigen;

(vii) er kan niet worden gesteld dat de veiligheidssituatie

in de regio Gedo sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Gedo. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoeker vreest de Marehanclan omwille van een incident waarbij alcohol werd achtergelaten in de winkel van zijn oom. Nadat Al-Shabaab hierachter kwam, is de betrokkene vermoord en werd verzoekers oom gevangengezet en bedreigd. Ook de andere ooms en verzoekers vader zijn gevlucht omdat ze bedreigd werden door dezelfde clan. Nadien geraakte zijn vader vermist. Verzoeker vreest ook Al-Shabaab, nadat hij werd aangesproken door de koranleraar die wilde dat hij zich bij Al-Shabaab aansloot en hem hiertoe trachtte te overtuigen.

3.3.5.2. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing geoordeeld dat verzoeker heeft getracht de Europese asielinstanties te misleiden over kernelementen van zijn identiteit zoals zijn woonplaatsen en die van zijn gezinsleden. Volgens de commissaris-generaal hebben deze elementen verzoekers geloofwaardigheid ondermijnd.

Verzoeker meent in het verzoekschrift dat het perfect plausibel is dat hij bij de DVZ aangaf dat zijn moeder van Degsharif naar Dolo vluchtte en dat enkel Degsharif genoteerd werd op de vragenlijst. De verklaringen die in het DVZ interview zijn opgenomen, moeten volgens verzoeker worden geïnterpreteerd in het licht van de gebruikte methodiek. Het DVZ-interview gebeurt aan de hand van een gestandaardiseerde vragenlijst met gesloten vragen, waarbij de antwoorden worden geregistreerd door middel van het aankruisen van vooraf bepaalde opties, en niet door een woordelijke transcriptie van het gesprek. Het gaat bovendien om een administratieve samenvatting door een interviewer en niet om een letterlijke weergave van wat verzoeker gezegd heeft. Interpretatie- of vertaalfouten kunnen daardoor niet achterhaald worden. Verzoeker legt uit dat hij tijdens zijn CGVS interview duidelijk stelde dat zijn moeder zich in Dolo bevindt. Ze vluchtte eind 2022, begin 2023 van Degsharif naar Dolo.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift beperkt tot algemene beschouwingen omtrent de werkwijze van de DVZ zonder concreet aan te tonen dat zijn verklaringen foutief zouden zijn weergegeven of dat er sprake zou zijn geweest van vertaal- of communicatieproblemen. Inzake het betoog over mogelijke vertaalfouten, benadrukt de Raad dat verzoeker niet concreet aantoont waar of op welke wijze zijn

verklaringen zouden zijn beïnvloed door vertalingsproblemen. De taak van de tolk is bovendien strikt omschreven in een deontologische code die door de tolken voor akkoord moet worden ondertekend. De tolken hebben er aldus geen persoonlijk belang bij om de verklaringen van verzoekers niet of niet correct weer te geven. Verzoeker kan niet in het algemeen verwijzen naar mogelijke vertaalfouten die niet meer kunnen worden getraceerd, zonder dit in concreto aannemelijk te maken. Hiermee worden de tegenstrijdige elementen immers niet weerlegd.

Wat betreft de verdwijning van verzoekers vader wordt in het verzoekschrift geponereerd dat het perfect mogelijk is dat verzoeker een broertje van intussen vier jaar oud heeft. Dat verzoekers moeder nog vijf kinderen kreeg na 2008 is volgens verzoeker irrelevant aangezien het laatste kind geboren werd in 2022, voordat de vader vermist was. Verweerder heeft bovendien nagelaten tijdens het CGVS gehoor verzoeker te bevragen over deze verschillende data die verzoeker heeft opgegeven als datum waarop zijn vader vermist geraakte (2018 en 2022). Dit staat haaks op diens onderzoeks- en samenwerkingsplicht, die opnieuw bijzondere aandacht moet krijgen in het licht van het hoger belang van het kind.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen afdoende verklaring heeft geboden voor de discrepanties inzake het tijdstip waarop zijn vader vermist zou zijn geraakt. Het betoog in het verzoekschrift en de bevestiging van wat verzoeker aan zijn raadsman zou hebben verklaard, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker zelf andere jaartallen heeft vermeld aangaande een essentieel element, namelijk de verdwijning van zijn vader. Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet werd geconfronteerd met deze inconsistenties, verhindert de Raad niet vast te stellen dat verzoekers verklaringen hierover tegenstrijdig zijn. Aan verzoeker werd de mogelijkheid geboden om, na het gehoor, nog bijkomende opmerkingen over te maken en hij heeft hiervan gebruik gemaakt. Verzoeker heeft zich in het kader van zijn beroep bij de Raad, die met volheid van rechtsmacht oordeelt, ook nog eens kunnen verweren tegen de kwestieuze onaannemelijkheden.

Verzoeker betwist in het verzoekschrift niet dat hij bij de DVZ verklaard heeft dat hij één dag in Mogadishu verbleef en dan het land verliet, maar dat hij bij het CGVS verklaarde dat hij twee maanden in Mogadishu had verbleven (NPO, p. 17).

De Raad volgt de stelling van de commissaris-generaal dat deze verschillende elementen samengenomen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aantasten.

3.3.5.3. Vervolgens stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat verzoeker de problemen vanwege een incident met zijn oom in 2009 met de Marehanclan niet aannemelijk heeft gemaakt. Verzoeker bleef daarna immers nog tien jaar met zijn moeder in het dorp wonen. Dat zijn moeder al die tijd bedreigd werd dat men verzoeker later zou doden, maar er al die jaren toch probleemloos kon blijven wonen, is niet aannemelijk. Bovendien kreeg verzoekers moeder nadien nog vijf kinderen met zijn vader. Er kan niet worden gevolgd dat verzoekers vader ongezien kon afspreken en zijn gezin in gevaar achterliet, zonder dat de clan iets ondernam. Dat de vader zijn gezin niet in veiligheid bracht en dat de Marehanclan zou toelaten dat verzoekers moeder later zelfs nog een veld in het dorp zou verkopen om zijn reis te bekostigen, is evenmin geloofwaardig.

In het verzoekschrift merkt verzoeker op dat verweerder in dit verband nalaat na een religieus- en cultureel sensitieve inschatting te maken. Verzoeker gaf tijdens het CGVS-interview duidelijk aan dat ze hem pas zouden vermoorden als hij ouder was, en dat zijn moeder voorzorgsmaatregelen nam door hem zoveel mogelijk thuis te houden en zij zelf naar zijn vader ging. Hij gaf aan zijn raadsman te kennen dat het religieus en cultureel verboden is binnen de clan om jonge kinderen te doden. Wraak wordt traditioneel genomen wanneer een jongen als volwassen wordt beschouwd, wat doorgaans vanaf 15 jaar is. Dit verklaart waarom verzoeker voorlopig met rust werd gelaten en in Serinley kon blijven wonen. Verzoeker meent verder dat hij niet op bescherming van de overheid kan rekenen. Deze zijn immers lid van meerderheidsclans. Hij verwijst naar het risico op moorden, ontvoeringen, verkrachtingen waarbij deze niet bestraft worden en dat dit zelfs vaak met instemming van lokale of federale autoriteiten gebeurt.

De Raad stelt vast dat verzoeker met dit betoog de motivering van verweerder niet in concreto weerlegt. Verzoeker beperkt zich hoofdzakelijk tot het poneren van hypothetische verklaringen en algemene beweringen omtrent clantradities en culturele gebruiken, zonder deze aannemelijk te maken aan de hand van objectieve of consistente verklaringen. De Raad acht het niet onredelijk dat verweerder het weinig aannemelijk acht dat verzoeker en zijn gezin jaren probleemloos in hetzelfde dorp hebben verbleven indien zij daadwerkelijk door een meerderheidsclan zouden zijn gevisieerd. Evenmin overtuigt verzoekers uitleg dat zijn moeder enige beschermingsmodaliteiten heeft genomen door hem binnen te houden, nu uit zijn verklaringen niet blijkt dat hij zich gedurende die lange periode concrete incidenten of vervolgingsfeiten hebben voorgedaan.

Waar verzoeker verwijst naar religieuze en culturele gebruiken waarbij jongeren als volwassenen worden beschouwd, doet zulks geen afbreuk aan de vaststelling dat de verklaringen van verzoeker inzake de beweerde rekruteringspogingen vaag en onderling tegenstrijdig blijven. De stelling dat de moeder naar de vader reisde om hem te bezoeken (en niet omgekeerd) en dat er in dat kader wel degelijk beschermingsmaatregelen werden genomen, betreft louter een bewering post factum. Bovendien strookt dit niet met de beweerde feitelijke noodzaak aan voorzichtigheid, het getuigt eerder van een gebrek aan bescherming of omzichtigheid, waardoor dit betoog niet aannemelijk is.

In zoverre verzoeker meent dat landeninformatie de aanwezigheid van de Marehan-clan in zijn regio bevestigt, benadrukt de Raad dat deze landeninformatie handelt over algemene situaties. De Raad volgt de commissaris-generaal in zijn nota dat uit de EUAA Country Guidance van oktober 2025 en de EUAA Country Focus van mei 2025 niet blijkt dat personen van verzoekers Ashraf-clan systematische vervolging ondergaan. Dit moet in concreto worden aangetoond maar verzoeker laat na om concrete elementen aan te brengen waaruit blijkt dat er in zijn hoofde wel sprake is van vervolging omwille van het behoren tot de Ashraf clan.

3.3.5.4. Vervolgens stelt de bestreden beslissing dat ook verzoekers verklaringen over de daaropvolgende feiten in Degsharif elementen bevatten die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid ervan. Verzoeker verklaarde immers bij de DVZ dat Al-Shabaab hem via de leraar van de koranschool probeerde te rekruteren om zo zijn leven te redden van de Marehanclan. Bij het CGVS verklaarde hij echter dat de leraar hem probeerde te overtuigen met koekjes, frisdrank en mooie beloften. Deze tegenstrijdigheid blijft onopgehelderd. Verzoeker stelde tegelijk ook dat hij in Deksharif niet moest vrezen voor de Marehanclan. Ook is het niet aannemelijk dat de leraar pas na drie jaar begon met de inlijving. Bovendien zweeg verzoeker bij aankomst in België over problemen met Al-Shabaab maar vermeldde hij enkel de Marehanclan. Dat hij de hoofddreden voor zijn vlucht toen niet noemde, kan niet worden gevolgd en ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven.

In het verzoekschrift merkt verzoeker op dat er volgens hem geen sprake is van tegenstrijdigheden nu de afgelegde verklaringen complementaire methoden beschrijven die door dezelfde leraar werden gebruikt, het één sluit het ander niet uit. Verzoeker vervolgt dat het wel degelijk aannemelijk is dat Al-Shabaab kinderen eerst in de gaten houdt om na te gaan of deze een betrouwbare selectie kunnen uitmaken, voordat ze overgaan tot daadwerkelijke rekrutering. Mogelijks werd er eerst een vertrouwensband opgebouwd. Verzoeker stelt dat dit motief niet is onderbouwd met landeninformatie waaruit zou moeten blijken dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker pas na drie jaar op concrete wijze benaderd wordt voor rekruteringsdoeleinden. De geloofwaardigheidsbeoordeling van verweerder is volgens verzoeker erg summier. Er werden slechts een beperkt aantal vragen gesteld aan verzoeker. Verzoekers antwoorden op de beperkte vragen zijn daarentegen uitgebreid, gedetailleerd, en in overeenstemming met objectieve landeninformatie, zeker in het licht van zijn minderjarigheid. Daarbij komt dat verweerder zelf stelt dat er een grote Al-Shabaab aanwezigheid is in Gedo, waarin Degsharif ligt. Wanneer de parameters van EUAA bestudeerd worden, kan vastgesteld worden dat verzoeker perfect binnen de risicocategorie valt. Hiermee voldoet verweerder, volgens verzoeker dan ook geenszins aan haar samenwerkings- en onderzoeksplicht, in het bijzonder gelet op het hoger belang van het kind.

De Raad kan verzoeker niet volgen in zijn uiteenzetting dat zijn verklaringen niet tegenstrijdig, doch complementair zouden zijn. Uit lezing van het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker op verschillende momenten uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd omtrent de concrete aard van de tussenkomst van de koranleraar (NPO, p. 11). Waar verzoeker aanvankelijk stelde dat de aansluiting bij Al-Shabaab werd voorgesteld als bescherming tegen de Marehanclan, stelde hij later dat de leraar hem voornamelijk trachtte te overtuigen door middel van koekjes, frisdrank en beloften (NPO, p. 11). Hoewel niet kan worden uitgesloten dat rekruteringspogingen verschillende vormen kunnen aannemen, stelt de Raad dat verzoekers verklaringen niet enkel verschillen in nuance, maar betrekking hebben op fundamentele motieven en context van de beweerde rekrutering. Verzoeker slaagt er niet in hierover een coherent en doorleefd relaas uiteen te zetten. Daarnaast merkt de Raad op dat verzoekers verklaringen ook op andere punten weinig consistent zijn. Hij verklaarde immers enerzijds dat hij zich diende aan te sluiten bij Al-Shabaab omdat hij anders door de Marehan zou worden vermoord zodra hij de leeftijd van veertien à vijftien jaar bereikte, terwijl hij anderzijds stelde geen concrete problemen meer te hebben gekend in Degsharif met deze clan, hetgeen aldus moeilijk verenigbaar is (NPO, p. 16).

De Raad treedt verweerder bij waar deze het weinig aannemelijk acht dat de koranleraar, die verzoeker al enige tijd kende, pas na drie jaar concrete pogingen zou hebben ondernomen om hem te rekruteren zonder dat zich voordien enige noemenswaardige problemen of druk zouden hebben voorgedaan. Het betoog dat er een vertrouwensband diende te zijn is louter speculatief en vindt verder geen steun in zijn verklaringen. De Raad herhaalt dat het verwijzen naar landeninformatie op zich niet volstaat om de geloofwaardigheid van een individueel relaas aan te tonen. Dat bepaalde rekruteringsmethodes in algemene zin voorkomen, betekent

niet dat verzoekers concrete verklaringen coherent, aannemelijk en geloofwaardig zijn. In casu blijven de verklaringen van verzoeker aldus op wezenlijke punten vaag en onderling tegenstrijdig.

Daarnaast heeft verzoeker bij zijn aankomst in België enkel melding gemaakt van problemen met de Marhenacian en niet van problemen met Al-Shabaab, terwijl deze volgens zijn latere verklaringen de kern van zijn vrees en de reden van zijn vlucht uitmaken. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Waar verzoeker wijst op een te summiere geloofwaardigheidsbeoordeling en dat verweerder onvoldoende onderzoek heeft gevoerd naar en geen rekening heeft gehouden met zijn minderjarigheid, kan ook hier worden herhaald dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker meermaals werd gehoord en de mogelijkheid kreeg zijn relaas uiteen te zetten, bij de DVZ en bij het CGVS werd hij vergezeld door zijn voogd. Tot slot wijst de Raad erop dat het hoger belang van het kind een primordiale overweging vormt, doch niet tot gevolg heeft dat vastgestelde incoherenties en onaannemelijkheden zonder meer buiten beschouwing dienen te worden gelaten.

3.3.5.5. Ten slotte merkt de commissaris-generaal volledigheidshalve nog op dat verzoeker nog steeds een netwerk heeft in Somalië waarop hij kan terugvallen. Zijn moeder verblijft met zijn broers en zussen in Dolo in Somalië, waar zij het goed stellen. Daarnaast werd aan de verdwijning van verzoekers vader geen geloof gehecht en is er geen reden om aan te nemen dat hij zich heden niet in Somalië bevindt. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer niet bij zijn familie terecht zou kunnen. Verzoeker heeft verder nog twee maternale tantes in Garbaharey en Eel Adde en een neef in Mogadishu waar hij eerder ook terecht kon.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat er geen mogelijkheid is tot een intern vluchtalternatief en dat het onduidelijk is waar verweerder op doelt gezien hij indirect lijkt te stellen dat verzoeker zich in een andere regio in Somalië kan vestigen. Verzoeker gaat voorts niet akkoord met de verwijzing naar zijn verklaringen inzake de verblijfplaatsen van zijn familieleden. Hij gaf immers slechts een antwoord op de vraag waar zijn familieleden wonen, wat geen indicatie is voor verzoeker om zich op die plaatsen te gaan vestigen. Verweerder is immers niet nagegaan of deze plaatsen op basis van objectieve landeninformatie en pertinente vragen aan verzoeker wel degelijk effectief veilig zouden zijn. Daarnaast behoort zijn oom tot een andere clan en heeft verzoeker bovendien reeds geprobeerd om bij meerdere familieleden te verblijven maar bleek dit onveilig voor hem. In de verblijfplaatsen van zijn familieleden is Al-Shabaab aanwezig en daarnaast heeft hij geen contact meer met zijn tantes.

De Raad benadrukt dat verzoekers asielmotieven niet geloofwaardig worden geacht waardoor een intern vestigingsalternatief zich niet opdringt. Verder dient te worden benadrukt dat verweerder terecht heeft vastgesteld dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij persoonlijk door Al-Shabaab of door een bepaalde clan wordt geviséerd. De loutere verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie of naar de aanwezigheid van Al-Shabaab in bepaalde regio's volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker niet naar Somalië zou kunnen terugkeren (zie in dit verband de bespreking van de subsidiaire bescherming). Daarnaast blijkt uit verzoekers eigen verklaringen dat verschillende familieleden zich op diverse plaatsen binnen Somalië bevinden, waaronder Mogadishu en Dolo. Verzoeker legt geen overtuigende elementen neer waaruit zou blijken dat elk contact met deze familieleden onmogelijk zou zijn of dat hij in geval van terugkeer volledig verstoken zou blijven van enige familiale of sociale ondersteuning.

Verzoeker stelt verder dat hij tot een minderheidsclan behoort, wat zijn kwetsbaarheid aanzienlijk verhoogt omdat er nauwelijks bescherming van de overheid of het leger is en dat landeninformatie aantoont dat zij uitgesloten worden van humanitaire hulp, gerechtelijke bescherming, in ernstige armoede leven en systematisch benadeeld worden. De Raad herhaalt dat uit landeninformatie (EUAA Country Guidance van oktober 2025 en de EUAA Country Focus van mei 2025) geenszins blijkt dat personen van deze clan systematische vervolging ondergaan. Dit moet in concreto worden aangetoond maar verzoeker laat na om concrete elementen aan te brengen waaruit blijkt dat er in zijn hoofde wel sprake is van vervolging omwille van het behoren tot de Ashraf clan.

3.3.5.6. In zoverre verzoeker stelt dat verweerder nalaat om te vragen of verzoekers familie in Somalië negatieve gevolgen ondervindt van het feit dat zijn oom erkend werd als vluchteling in België, merkt de Raad op dat verzoeker in de eerste plaats zelf spontaan relevante elementen dient aan te brengen inzake zijn vrees, zelfs als minderjarige. De Raad stelt vast dat verzoeker deze vrees nu voor het eerst aanhaalt in zijn verzoekschrift, maar dit niet verder verduidelijkt, evenmin zijn aanvullende nota's, terwijl verzoeker toch nog steeds in contact staat met zijn familie (NPO, p. 8, p. 19) en hierover eventueel inlichtingen had kunnen vragen.

Wat betreft verzoekers betoog dat hij ongeschoold is stelt de Raad dat dit element niet volstaat om de talrijke vastgestelde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden te verschonen. De Raad benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij coherente en consistente verklaringen

afllegt inzake zijn eigen leefwereld en gebeurtenissen die de aanleiding hebben gevormd tot zijn vlucht. De tegenstrijdigheden hebben geen betrekking op academische kennis of gedetailleerde chronologische reconstructies maar eerder op verzoekers eigen belevingssfeer. Een gebrek aan scholing vormt hier aldus geen concreet verweer.

3.3.5.7. Verzoeker gaat verder in op de bewijslast bij verzoeken van internationale bescherming. De Raad stelt dat de bewijslast voor de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de verzoeker zelf. Het is diens taak om alle relevante feiten en elementen spontaan en zo snel mogelijk aan te reiken en voluit mee te werken. De commissaris-generaal hoeft niet te bewijzen dat de aangevoerde feiten onwaar zijn en hoeft lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling niet zelf op te vullen. Volgens de rechtspraak (HvJ *M.M. tegen Ierland*) geldt de samenwerkingsplicht wanneer de aangeleverde elementen niet volledig, actueel of relevant zijn. In dit dossier bevatten verzoekers verklaringen incoherenties en inconsistenties zodat het relaas ongeloofwaardig is. De commissaris-generaal hoefde dan ook niet om meer informatie te vragen.

3.3.5.8. In het verzoekschrift en de aanvullende nota's gaat verzoeker in op zijn vrees omwille van een verblijf in Europa. Hij stelt dat hij op veertienjarige leeftijd Somalië heeft verlaten en zijn vormende jaren in het Westen heeft doorgemaakt (Cyprus en België). Hij gaat ondertussen naar school, heeft veel vrienden gemaakt, heeft een studentenjob en is in pleegzorg geplaatst bij zijn oom. Verzoeker wijst er ook op dat hij bij een terugkeer naar Somalië verschillende checkpoints zal moeten passeren.

Verzoeker legt middels zijn verzoekschrift enkele stukken neer, waaronder mailverkeer d.d. 3 oktober 2025 tussen zijn voogd en sociaal assistent inzake zijn druggebruik in het opvangcentrum (stuk 3); een inschrijvingsattest school d.d. 20 november 2025 Atheneum Lier – Campus Louis Zimmer, onthaaljaar anderstalige nieuwkomers 2025-2026 OKAN 2 (stuk 4); loonfiches studentenwerk gedurende oktober en november 2025 (stuk 5) en mail inzake pleegzorg van zijn oom (stuk 6).

Middels zijn aanvullende nota d.d. 21 maart 2026 legt verzoeker een pleegzorgattest d.d. 25 september 2025 neer waarbij door Pleegzorg Provincie Antwerpen wordt verklaard dat verzoekers oom S.M.M. voogd is van verzoeker (stuk 1); mailverkeer cannabisgebruik tussen verzoekers voogd en sociaal assistent T.L. (stuk 2); een verklaring van verzoekers voogd d.d. 8 maart 2026 (stuk 3). Verzoekers voogd gaat in op de vrijwillige lessen die zij verleent aan verzoeker om de Nederlandse taal te leren, wat zijn aspiraties zijn maar ook zijn moeilijkheden waaronder het cannabisgebruik. Verzoeker zou hiervoor in behandeling zijn. Zij gaat verder in op het studentenwerk van verzoeker. Verder legt hij rapporten Atheneum Lier – Campus Louis Zimmer, onthaaljaar anderstalige nieuwkomers 2025-2026 OKAN 2 neer (stuk 4) als de storting van zijn loon (stuk 5) en een document inzake de aanmelding bij Solentra, een gespecialiseerde instelling inzake traumatherapie bij jonge verzoekers om internationale bescherming (stuk 6). Verzoeker legt in deze aanvullende nota uit dat uit deze stukken blijkt dat hij een psychologische kwetsbaarheid heeft waar rekening mee dient te worden gehouden bij de inschatting van het risico op vervolging dat hij loopt bij een terugkeer naar Somalië. Verzoekers psychomedische situatie heeft immers een grote impact op zijn mogelijkheid om zich aan te passen aan de gedragsregels die Al-Shabaab oplegt, zijn vermogen om in de termen van Sufi en Elmi arrest, 'het spel te spelen' (playing the game), en wenselijk gedrag te vertonen bij controles van identiteit door Al-Shabaab. Daarnaast loopt hij het risico op stigmatisering in Somalië nu er een groot stigma heerst rond psychologische problemen. Het gegeven om persoonlijke problemen met een professionele derde te bespreken past binnen een westers individualistisch denkkader waarin persoonlijke ontwikkeling en mentale gezondheid centraal staan. Uit verzoekers schoolrapporten blijkt dat hij zich niet gemakkelijk conformeert aan regels: hij rookt, hij gebruikt cannabis, hij komt niet elke dag naar school, hij neemt niet gemakkelijk iets aan van de leraar. Dit versterkt de stelling in het verzoekschrift dat verzoeker mogelijk opstandig gedrag zou vertonen bij een terugkeer naar Somalië, wat hem in gevaar brengt ten opzichte van Al-Shabaab.

Op 24 maart 2026 legt verzoeker een tweede aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 19) met een aanwezigheidsattest van het centrum geestelijke gezondheidszorg VAGGA waarin de sessie d.d. 9 maart 2026 wordt bevestigd naar aanleiding van zijn middelenmisbruik (stuk 1).

A. Landeninformatie

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Somaliër die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf en/of het indienen van een beschermingsverzoek aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Ook uit het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het EHRM van 28 juni 2011, kan geenszins worden geconcludeerd dat elke Somaliër die uit Europa terugkeert, dreigt te worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat, waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar rechtspraak van de Raad inzake Burundi, de continentale rechtstraditie geen precedentenwaarde kent en dat er inmiddels meer recente rechtspraak van de Algemene Vergadering van de Raad is.

Terugkeerders uit het Westen worden niet vermeld als risicoprofiel in de EUAA “*Country Guidance Somalia*” van oktober 2025. Wel wordt melding gemaakt van volgend profiel, met name Somaliërs die lange tijd verbleven hebben in buurlanden of in andere landen in de regio (vb. Jemen en Kenia) (p. 69). De behandeling van terugkeerders met dit profiel komt over het algemeen echter niet neer op vervolging zodat er ook geen gegronde vervolgingsvrees kan worden aangenomen.

In het “*Algemeen ambtsbericht Somalië*” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 4 april 2025, waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst op pagina 29, wordt een hoofdstuk gewijd aan “*Terugkeer*” (p. 116). Er wordt een onderscheid gemaakt tussen terugkeer uit de regio en terugkeer uit westerse landen. Inzake problemen voor terugkerende asielzoekers of terugkeerders uit westerse landen bleek er weinig concrete informatie beschikbaar. In algemene zin komt uit de bronnen het beeld naar voren dat de mate waarin terugkeerders risico liepen in Somalië sterk samenhangt met hun individuele omstandigheden en hun sociale netwerk. Terugkeerders die het zich konden veroorloven om in beveiligde wijken van Mogadishu te wonen, en terugkeerders die terugkeerden naar een gebied waar zij sterke clanbanden of andere sociale banden hadden, liepen in de regel minder gevaar. Volgens vertrouwelijke bronnen waren terugkeerders uit westerse landen doorgaans eenvoudig herkenbaar na terugkeer in Somalië. Terugkeerders uit westerse landen, zeker naarmate ze daar langer hadden gewoond, namen dikwijls gewoonten mee die onbekend waren in Somalië, en in de Somalische samenleving als on-islamitisch of on-Somalisch konden worden gezien. Zij zouden herkenbaar zijn aan bijvoorbeeld een afwijkend accent, manier van kleden, manier van lopen, gesticuleren of hun houding. Zij konden daarom moeite hebben met het integreren in de Somalische samenleving. Volgens een vertrouwelijke bron was de perceptie in de Somalische samenleving wijdverbreid dat als personen gedwongen waren teruggekeerd, dit het gevolg moest zijn van ‘slecht’ gedrag (bijvoorbeeld alcohol- of drugsgebruik, afvalligheid, buitenechtelijke relaties, homoseksualiteit). Dit had gevolgen voor de mate waarin de clan zich over zo iemand zou ontfemen, en vaak konden deze personen geen werk vinden (p. 117).

Concrete en verifieerbare informatie over Somaliërs die terugkeren naar Al-Shabaab gebied ontbreekt. Volgens vertrouwelijke bronnen liepen personen die als buitenstaanders werden gezien gevaar om als spion te worden gearresteerd en geëxecuteerd. Volgens vertrouwelijke bronnen kon over terugkeer naar Al-Shabaab-gebied eventueel onderhandeld worden door een clanoudste die het vertrouwen had van Al-Shabaab, waarna betrokkene loyaliteit zou moeten tonen door zich aan de regels van Al-Shabaab te houden.

Het loutere profiel als ‘terugkeerder uit het Westen’ volstaat dus niet om aan te nemen dat hij in Somalië dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Wel kunnen terugkeerders mogelijk worden beticht van het overschrijden van sociale en religieuze wetten en moet in dit verband rekening worden gehouden met het risicoprofiel van personen die sociale en religieuze wetten of principes hebben overtreden dan wel hiervan worden beticht (EUAA “*Country Guidance Somalia*”, oktober 2025, p.42-45). Voor dit profiel wordt een onderscheid gemaakt tussen personen die sociale en religieuze wetten of principes overschrijden binnen door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden (p. 42), enerzijds, en in gebieden buiten de controle van Al-Shabaab (p. 43), anderzijds.

In gebieden die gecontroleerd worden door Al-Shabaab, heeft dit profiel betrekking op personen die (vermeend) in strijd handelen met de islamitische wetten, waaronder afvalligen, bekeerlingen, godslasteraars en personen die (vermeende) hudud misdrijven hebben gepleegd in door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden. Leden van religieuze minderheden vallen hier ook onder. Van belang in deze is dat Al-Shabaab een groot aantal gedragingen kan beschouwen als strijdig met islamitische wetten, zoals ongeoorloofde seksuele relaties (zina), diefstal en beroving, alcoholgebruik, drugsgebruik, godslastering, afvalligheid en bekering tot niet-islamitische geloofsovertuigingen, roken, beïnvloeding door buitenlandse waarden in handelingen, gedrag, sociale relaties of uiterlijk, enz. Vrouwen kunnen zo bijvoorbeeld geen beha dragen omdat dit beschouwd wordt als een westerse uitvinding. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat personen die uit het Westen terugkeren naar Al-Shabaab gebieden en die een gedrag hebben aangenomen dat als ‘westers’ kan worden beschouwd, de nodige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen en hun gedrag fundamenteel moeten wijzigen om zich aan te passen aan de regels van Al-Shabaab (zie EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Country Focus*, mei 2025, p. 40-45).

Gelet op de beschikbare landeninformatie wordt in de EUAA Guidance dan ook terdege gesteld dat een gegronde vrees voor vervolging in het algemeen kan worden aangenomen in het geval van personen die door Al-Shabaab worden beschouwd als overtreders van de islamitische wetten in gebieden onder zijn controle in Zuid-Centraal-Somalië, aangezien zij op grote schaal het doelwit zijn van de groep (p. 43).

Met betrekking tot gebieden buiten de controle van Al-Shabaab, waaronder gebieden in Zuid-Centraal-Somalië alsook Puntland en Somaliland, wordt het volgende overwogen.

In gebieden buiten de controle van Al-Shabaab blijkt uit de landeninformatie dat dit profiel vooral slaat op afvalligen, bekeerlingen, godslasteraars, personen die behoren tot een religieuze minderheid, personen die

hudud misdrijven hebben begaan of daarvan worden beticht en andere personen die worden beschouwd als overtreders van morele normen. Volgens de landeninformatie zijn weinig meldingen te vinden van specifieke incidenten waarbij terugkeerders in Somalië worden gevisieerd wegens hun 'verwesterd gedrag'. Buiten de door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden bestaan er officieel geen beperkingen op culturele activiteiten zoals muziek, bioscoopbezoek of andere evenementen. Somaliërs kunnen na een verblijf in het buitenland terugkeren met gewoonten die als vreemd of religieus/moreel onaanvaardbaar worden beschouwd binnen de Somalische en islamitische cultuur. Personen die zich 'ongepast' gedragen - bijvoorbeeld door alcohol- of drugsgebruik - lopen een hoog risico om de steun van hun familie te verliezen en langdurige sociale druk of stigmatisering te ervaren. Volgens verschillende bronnen hangt de reactie van familie of clan af van hoe bereid een terugkeerder is om dit gedrag op te geven. Volledige verstoting komt weinig voor, maar er zijn gevallen bekend waarbij mensen met 'slechte gewoonten' uit hun sociale netwerk werden gezet en zelfs in een psychiatrisch ziekenhuis belandden. Andere bronnen melden dat sociale druk kan leiden tot verslaving en dat sommige personen vervolgens worden opgesloten in religieuze rehabilitatiecentra, waar zowel fysieke als psychologische mishandeling voorkomt (zie EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Country Focus*, mei 2025, p. 45-50).

Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt voor personen die andere sociale of religieuze wetten/voorschriften overtreden of als dusdanig gepercipieerd worden in gebieden buiten de controle van Al-Shabaab, in de EUAA "*Country Guidance Somalia*" van oktober 2025 terecht overwogen dat bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat om te worden blootgesteld aan vervolging, rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals:

- het behoren tot een religieuze minderheid: religieuze minderheden zoals christenen en personen die geen religie aanhangen of die worden beschouwd als of verdacht van bekering weg van de islam, lopen een groter risico op vervolging;
- aard en zichtbaarheid van de handeling: de aard van de specifieke norm die is overtreden en de (vermeende) ernst en mogelijke herhaling van een dergelijke overtreding kunnen van invloed zijn op het risico. Zo kan overspel bijvoorbeeld als een ernstiger overtreding worden beschouwd dan het gebruik van khat. Bovendien kan het publieke karakter van de activiteit een verzoeker aan een hoger risico blootstellen (bijvoorbeeld de handel in khat in vergelijking met het gebruik ervan);
- gebied van herkomst en operationele capaciteit van Al-Shabaab: Al-Shabaab bestraft overtredingen in gebieden buiten hun controle, met name in Lower Shabelle, Bay en Lower Juba. Gezien de beperkte operationele capaciteit van Al-Shabaab in Somaliland, lopen personen die andere sociale normen overtreden een lager risico (p. 44-45)

Gelet op het geheel dat voorafgaat, besluit de Raad dat in het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Somalië te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering, die in casu valt onder een (toegeschreven) overschrijding van sociale of religieuze wetten of principes, een individuele beoordeling zich opdringt waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren.

B. Toepassing

Uit de landeninformatie blijkt dat het vooreerst van belang is te weten of verzoeker terug zal keren naar een gebied dat wel of niet onder de controle van Al-Shabaab valt.

Verzoeker woonde sinds 2018 met zijn moeder in Degsharif in de provincie Gedo. In zijn verweernota van 11 december 2025 stelt de commissaris-generaal dat Gedo "*de tweede grootste regio in Somalië (is), gelegen in het zuidwesten van het land en vormt samen met Middle Juba en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Vanwege de strategische ligging aan de grens met Kenia en Ethiopië is Gedo van specifiek belang voor al-Shabaab, dat er een sterke aanwezigheid heeft. Naast terreur- en antiterreurgeweld, resulteren de politieke spanningen tussen de Federale Regering van Somalië (FGS) en het deelstaatsbestuur over de komende verkiezingen in gevechten, waarbij troepen die loyaal zijn aan de president van Jubaland, Ahmed Madobe, strijden tegen de federale troepen en omgekeerd. In juli 2025 was de controle over de regio Gedo nog steeds gefragmenteerd. Al-Shabaab is aanwezig in plattelandsgebieden, terwijl stedelijke centra verdeeld waren tussen de regionale strijdkrachten van Jubaland en de FGS-coalitie. Ethiopische strijdkrachten namen eind 2024 belangrijke luchthavens in, wat de complexiteit en het strategische belang van het conflict vergrootte. Medio juli 2025 startte de FGS een militaire operatie in de regio met als doel Gedo onder directe controle van Villa Somalia te brengen. Na dagen van hevige gevechten heroverden de Somalische regeringstroepen de volledige controle over de stad Beled Hawo, maar veroorzaakten daarbij wijdverspreide verwoestingen en burgerdoden. Ook in Dolow was er in juli 2025 sprake van gevechten tussen de strijdkrachten van Jubaland en de strijdkrachten van de Somalische regering.*"

Hieruit blijkt dat Al-Shabaab een sterke aanwezigheid heeft in Gedo maar dat er ook sprake is van troepenaanwezigheid van de federale regering van Somalië en van de deelstaatregering van Jubaland. De

controle over Gedo is gefragmenteerd. Er kan dus niet zonder meer worden gesteld dat de regio Gedo volledig onder controle van Al-Shabaab valt (zie ook EUAA *“Country of Origin report Somalia: Security situation”* van mei 2025, p.54). In deze stand van zaken blijkt niet dat verzoeker afkomstig is uit een gebied waar Al-Shabaab volledig de macht in handen heeft.

Inzake zijn concrete vrees bij een terugkeer vanuit het Westen, merkt de Raad volledigheidshalve op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud zelf geen gewag heeft gemaakt van een vrees omwille van een terugkeer uit het Westen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd verschillende malen gevraagd of verzoeker alle redenen heeft kunnen vertellen waarom hij niet meer zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Verzoeker antwoordde hierop positief, zonder iets te vermelden over een mogelijk risico omwille van een verblijf in en/of terugkeer uit het Westen (NPO, p. 22). Verzoekers advocaat maakte wel melding van het feit dat verzoeker hier nog niet lang is, maar dat hij door het contact met zijn oom (erkend Somalische vluchteling in België) een versnelde verwestering of integratie zou kunnen doormaken omdat zijn oom hier al lang is (NPO, p. 22).

Het louter hebben verbleven in een westers land is in beginsel geen afdoende reden om een beschermingsnood aannemelijk te maken. Het komt aan verzoeker toe om concreet aan te tonen dat hij, omwille van zijn verblijf in het Westen, zal worden gezien als een ‘verwesterd’ persoon, dit is iemand die de sociale of religieuze wetten of principes heeft overschreden.

De stukken die verzoeker voorlegt worden hierboven vermeld. Hieruit blijkt dat verzoeker in België naar school gaat, al een studentenjob heeft uitgevoerd en sinds kort onder pleegvoogdij staat van zijn oom die in België woont met zijn gezin. Verzoekers voogd verklaart dat verzoeker het soms moeilijk heeft met het gehoorzamen aan leerkrachten, dat hij niet altijd aanwezig is op school en dat hij cannabis rookt. Dit laatste wordt gestaafd met stukken en er blijkt ook dat verzoeker voor zijn cannabisgebruik wordt opgevolgd door VAGGA (een centrum voor geestelijke gezondheidszorg) en dat hij op 13 maart 2026 werd aangemeld bij Solentra om te helpen bij traumaverwerking.

Verzoeker is opgegroeid en gevormd in Somalië waar hij heeft gewoond van zijn geboorte tot zijn vertrek op veertienjarige leeftijd. Gezien zijn regio van herkomst is Al-Shabaab hem niet onbekend. De duur van zijn verblijf in Cyprus (twee jaar) en in België (anderhalf jaar) alsook zijn activiteiten alhier, zijn niet van die aard dat kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met Somalië, niet langer bekend zou zijn met de aldaar geldende normen en waarden en niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij. Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat verzoekers verblijf en ervaringen in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden of gedragingen heeft ontwikkeld waarmee hij zich daadwerkelijk vereenzelvigd en die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn.

Verzoeker, die heden zeventien jaar is, spreekt Somalisch en verklaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat hij in Somalië naar de Koranschool ging (NPO p. 9). Hierbij moet nog worden aangestipt dat verzoeker – in tegenstelling tot wat hij poneert in het verzoekschrift – niet aantoonde dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Somalië daar hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart dat hij nog contact heeft met zijn moeder, broers en zussen (NPO, p. 8 en p. 20). Door deze vaststelling in zijn verzoekschrift louter tegen te spreken en de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal te minimaliseren, slaagt verzoeker er niet in om hierop een ander licht te werpen.

Uit de verwijzing naar het feit dat hij op veertienjarige leeftijd zijn land van herkomst heeft verlaten, kan niet worden afgeleid dat verzoeker hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Somalië. Dat verzoeker momenteel als jongere rebels gedrag zou vertonen (niet altijd naar school gaan en moeite hebben met het gehoorzaamzijn aan leerkrachten, cannabis roken terwijl dit niet toegelaten is) brengt niet mee dat hij niet meer zou kunnen aarden in Somalië of gedrag zou vertonen dat in het oog springt. Het loutere gegeven dat verzoeker zich bij een terugkeer in enige mate zou dienen te conformeren aan de in zijn land gangbare en dominante cultuur, kwalificeert op zich niet als een ‘vervolgung’ in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ‘ernstige schade’ in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Te meer daar uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Somalië nog over een netwerk beschikt waarmee hij in contact staat en die hem desgevallend kunnen bijstaan in geval van terugkeer en waarbij verzoeker zich kan informeren naar eventuele veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Somalische samenleving, meer bepaald zijn moeder, broers en zussen.

De verwijzing naar de pleegzorg door zijn oom werpt op zich geen ander licht op de beoordeling van verzoekers verzoek. Dit toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zou lopen. Pleegzorg impliceert immers niet automatisch dat verzoeker verstoken zou zijn van een familiaal netwerk in Somalië. Dat de oom een ondersteunde rol vervult, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing. Verzoeker concretiseert niet

in welk opzicht de pleegzorg door deze oom in België zou kunnen meebrengen dat hij bij een terugkeer zou kunnen worden beschouwd als persoon die sociale en/of religieuze normen heeft overtreden.

Er wordt niet ontkend dat verzoeker een problematisch cannabisgebruik vertoont. Zoals hierboven weergegeven, komt druggebruik ook in Somalië voor en wordt dit als “ongepast” beschouwd. In gebieden buiten de controle van Al-Shabaab blijkt uit de landeninformatie dat het profiel van personen die beschuldigd worden van het overtreden van sociale en/of religieuze normen, vooral slaat op afvalligen, bekeerlingen, godslasteraars, personen die behoren tot een religieuze minderheid, personen die hudud misdrijven hebben begaan of daarvan worden beticht en andere personen die worden beschouwd als overtreders van morele normen. Volgens de landeninformatie zijn weinig meldingen te vinden van specifieke incidenten waarbij terugkeerders in Somalië worden gevisieerd wegens hun ‘verwesterd gedrag’. Personen die zich ‘ongepast’ gedragen—bijvoorbeeld door alcohol- of drugsgebruik—lopen eerder een risico om de steun van hun familie te verliezen en sociale druk of stigmatisering te ervaren. Zoals reeds gesteld heeft verzoeker nog steeds contact met zijn moeder en broers en zussen. Verder blijkt uit de voorgelegde stukken dat verzoeker in behandeling is voor zijn cannabisproblematiek en dat hij dus zelf bereid is hieraan te werken en actief meewerkt.

Uit beschikbare landeninformatie blijkt weliswaar dat druggebruik ook in Somalië voorkomt en als ongepast wordt beschouwd, maar dit betekent niet dat elke persoon die cannabis gebruikt louter om die reden vervolgd zal worden of een reëel risico op ernstige schade loopt als persoon die religieuze en/of sociale normen heeft overschreden. De Raad besluit dan ook dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn gebruik van verdovende middelen aanleiding geeft tot een nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat uit de neergelegde stukken niet blijkt dat zijn psychologische problematiek dermate is dat hij daardoor maatschappelijk zou worden uitgesloten of een individueel risico zou lopen. Verzoeker legt enkel een stuk voor dat hij aangemeld is voor psychologische begeleiding bij Solentra in het kader van traumaverwerking. Uit geen enkel stuk blijkt dat verzoeker niet kan functioneren of opvallend of afwijkend gedrag zou vertonen omwille van zijn psychische toestand. Er kan niet worden afgeleid dat verzoekers mentale toestand hem verhindert om zich aan te passen aan de maatschappelijke context in Somalië.

Verzoeker wijst ook op het hebben van meerdere sociale media-accounts. Verzoeker toont hier echter niet mee aan – en uit de landeninformatie blijkt niet – dat het gebruikmaken van sociale media en het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Verzoeker toont op geen enkele wijze concreet aan dat hij door het loutere feit dat hij gebruik zou maken van sociale media en sociale media accounts zou hebben, dreigt gevisieerd te worden. Hij legt in dit verband immers geen enkele informatie voor over eventuele accounts, laat staan over de inhoud ervan. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan dat het voor hem onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Somalië de eventuele inhoud van zijn sociale media uit te wissen of de volledige accounts te verwijderen.

In casu ontwaart de Raad geen uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor dient te worden besloten dat verzoeker zich niet meer zou willen of kunnen aanpassen aan de Somalische samenleving, dan wel dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd. Verzoeker laat ook na, gelet op zijn individuele omstandigheden en zijn sociale netwerk, om in concreto aan te tonen dat of waarom het voor hem onmogelijk of onoverkomelijk zou zijn om, wanneer hij naar Somalië zou terugkeren, zich opnieuw in te passen in de plaatselijke maatschappij en cultuur.

Er zijn in deze stand van zaken geen redenen om aan te nemen dat verzoeker niet opnieuw zal kunnen integreren en functioneren in zijn regio en niet zijn leven aldaar terug kan opnemen.

Waar verzoeker verwijst naar het arrest Sufi en Elmi van het EHRM, dient te worden vastgesteld dat de aldaar gedane vaststellingen niet zonder meer naar zijn zaak kunnen worden overgebracht. De Raad wijst er met name op dat het EHRM zich in voormeld arrest op belangrijke wijze heeft gestoeld op de vaststelling dat de beide verzoekers in deze zaak Somalië hadden verlaten nog voor de oprichting van Al-Shabaab, zodat zij geen enkele praktische ervaring hadden met een leven onder bewind van Al-Shabaab. Eén van de verzoekers verbleef bovendien reeds ruim tweeëntwintig jaar in het Verenigd Koninkrijk, een andere verzoeker kende een psychiatrische ziekte. Verzoekers omstandigheden zijn aldus geenszins gelijkend aan deze van de verzoekers in de zaak Sufi en Elmi.

Wat betreft risico's bij doorreis, wijst de Raad er verder op dat niet blijkt dat verzoeker voor zijn vertrek effectief in het vizier stond van Al-Shabaab (zijn verklaringen over de rekrutering werden ongeloofwaardig bevonden), noch blijkt dat hij bij terugkeer in hun vizier zou komen, noch zijn er concrete indicaties die daarop wijzen. Zoals reeds vermeld is verzoeker niet onbekend met de gebruiken van Al-Shabaab gezien zij aanwezig zijn in zijn regio. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat elke Somalische onderdaan die via een checkpoint moet passeren, problemen ondervindt. Ook het door verzoeker vermelde Ambtsbericht

stelt dat voornamelijk personen met bepaalde profielen, zoals ambtenaren, politici, militair personeel, andere militaire groeperingen, en dergelijke, bij de controleposten te maken krijgen met geweld, inclusief standrechtelijke executies, door Al-Shabaab (Ambtsbericht, p. 82).

In de landeninformatie kan worden gelezen dat een bron stelt dat hoewel er sprake is van checkpoints onderweg waar belastingen worden geïnd, de meerderheid van de Somalische bevolking over land kan reizen. De expert maakt verder het onderscheid tussen Somalische burgers en personeel van de politie, het leger of de overheid die potentieel het doelwit kunnen zijn van aanslagen of ontvoeringen. Dat het risico op de weg afhankelijk is van wie je bent en wat je doet, wordt ook onderschreven door andere bronnen (EUAA Country of Origin Information Report: *Somalia Security Situation* van september 2021, p. 42-44; EUAA Country of Origin Information Report: *Somalia Security Situation* van februari 2023, p. 51-53). Uit niets blijkt dat verzoeker een profiel heeft dat bij terugkeer zou worden geïd.

Verzoeker toont in de huidige stand van zaken ook niet aan dat hij over een specifiek profiel beschikt waardoor hij persoonlijk zou worden geïd bij de controleposten. Verzoekers veeleer theoretisch betoog dat er voor andere herkomstlanden wel een analyse zou worden gemaakt van de risico's bij terugkeer, waarbij hij tevens wijst op rechtspraak van de Raad, volstaat niet. Verzoekers land van herkomst betreft Somalië, zodat niet dienstig kan worden gekeken en verwezen naar de situatie en beoordeling in andere herkomstlanden. De Raad herhaalt nogmaals dat niet blijkt dat een terugkeer voor een Somalische onderdaan zonder risicoprofiel, zoals verzoeker, in regel problematisch is.

Verder maakt verzoeker, gelet op het voorgaande, niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Somalië reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van Al-Shabaab, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Somalië verliet omwille van persoonlijke problemen met Al-Shabaab, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met Al-Shabaab een risico zou lopen om te worden geïd door Al-Shabaab.

Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker in deze stand van zaken geen gegronde vrees omwille van een terugkeer uit het Westen aannemelijk, noch maakt hij, gelet op zijn individuele omstandigheden, aannemelijk dat hij bij terugkeer dient te vrezen voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering, d.i. een (toegeschreven) overschrijding van sociale en religieuze wetten of principes.

3.3.5.9. De Raad stelt vast dat in voorliggend verzoekschrift geen verweer wordt gevoerd tegen de motivering inzake de neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.5.10. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5.11. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geïd.

3.3.6.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de verweernota van de commissaris-generaal d.d. 11 december 2025 wordt volgende beoordeling gemaakt:

“2.3.1. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de 2UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. 2De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het

begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is.

Gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Gedo te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Gedo een gebied is waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Gedo is de tweede grootste regio in Somalië, gelegen in het zuidwesten van het land en vormt samen met Middle Juba en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Vanwege de strategische ligging aan de grens met Kenia en Ethiopië is Gedo van specifiek belang voor al-Shabaab, dat er een sterke aanwezigheid heeft. Naast terreur- en antiterreurgeweld, resulteren de politieke spanningen tussen de Federale Regering van Somalië (FGS) en het deelstaatsbestuur over de komende verkiezingen in gevechten, waarbij troepen die loyaal zijn aan de president van Jubaland, Ahmed Madobe, strijden tegen de federale troepen en omgekeerd. In juli 2025 was de controle over de regio Gedo nog steeds gefragmenteerd. Al-Shabaab is aanwezig in plattelandsgebieden, terwijl stedelijke centra verdeeld waren tussen de regionale strijdkrachten van Jubaland en de FGS-coalitie. Ethiopische strijdkrachten namen eind 2024 belangrijke luchthavens in, wat de complexiteit en het strategische belang van het conflict vergrootte. Medio juli 2025 startte de FGS een militaire operatie in de regio met als doel Gedo onder directe controle van Villa Somalia te brengen. Na dagen van hevige gevechten heroverden de Somalische regeringstroepen de volledige controle over de stad Beled Hawo, maar veroorzaakten daarbij wijdverspreide verwoestingen en burgerdoden. Ook in Dolow was er in juli 2025 sprake van gevechten tussen de strijdkrachten van Jubaland en de strijdkrachten van de Somalische regering. Gedo is een van de regio's in het land waar naar verluidt bijzonder wijdverbreid clangeweld voorkomt. Zo braken er clangevechten uit in de stad Luuq (Gedo) over grondbezit waardoor 42.000 mensen op de vlucht sloegen in juli 2024 en nog eens 30.000 in oktober 2024. Ook in februari 2025 was er sprake van clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 werd de bevolking van Gedo geschat op 975.586 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 110 incidenten registreert in de regio. Het merendeel (66) zijn battles die vooral worden toegeschreven aan AS. De terreurgroep voert (hit-and-run-)aanvallen uit, soms gebruikmakend van granaten, raketwerpers of mortieren en uitmondend in vuurgevechten met de veiligheidsdiensten. Onder explosions/remote violence worden 34 incidenten geregistreerd. ACLED noteert in totaal 79 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio tijdens deze verslagperiode. De meerderheid is geregistreerd onder battles. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen en clanmilitieleden die sneuvelen tijdens clanconflicten over landbezit of clanwraak. In totaal noteert ACLED 19 burgerdoden voor deze verslagperiode voor 19 incidenten onder civilian targeting. Het terreurgeweld door AS doodt de meeste mensen. Onder de burgerslachtoffers zijn passagiers van een minibus, vier personen verdacht van spionage, vier Ethiopiërs die tijdens een inval werden gedood en een motorrijder. Er vallen ook burgerdoden door clangeweld.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt voorts dat ACLED 295 veiligheidsincidenten registreert tussen 1 april 2023 en 31 juli 2025 (gemiddeld 2,5 incidenten per week), met 214 dodelijke slachtoffers tot gevolg (wat neerkomt op ongeveer 22 doden per 100.000 inwoners). Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten 94.452 personen ontheemd uit de regio Gedo vanwege conflicten of onveiligheid.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Gedo, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Waar verzoeker stelt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld verhogen omdat hij tot de minderheidsclan Ashraf behoort, herhaalt verweerder dat uit voornoemde landeninformatie niet kan blijken dat personen van deze clan systematisch gediscrimineerd worden en/of problemen ondervinden. Ook wordt op geen enkele manier geconcretiseerd op welke manier het behoren tot de Ashraf clan zou maken dat verzoeker meer dan een andere burger een risico zou lopen om in zijn regio slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

In de bestreden beslissing wordt omtrent de persoonlijke omstandigheden van verzoeker nog geoordeeld: "Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die

voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Gedo in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Gedo een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Gedo. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij waaruit blijkt dat de voormelde informatie niet correct, dan wel niet langer actueel is of dat de commissaris-generaal hieruit de foute conclusies zou hebben getrokken. De informatie waarnaar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift verwijst, ligt immers in dezelfde lijn – is deels dezelfde – als deze waarop voormelde analyse is gestoeld. Nu de commissaris-generaal in zijn verweernota wel degelijk rekening heeft gehouden met meer recente informatie, waaronder de COI Focus van 25 maart 2025, is verzoekers kritiek op het gebrek aan recente informatie niet meer relevant.

In het verzoekschrift gaat verzoeker in op persoonlijke omstandigheden die volgens hem de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld verhogen: hij behoort tot een minderheidsclan, de Ashraf-clan, waardoor er sprake is van een gebrek aan bescherming van overheid of legertroepen, die behoren tot meerderheidsclans. Hij zal ook als jonge terugkeerder uit het westen langs checkpoints moeten passeren.

De Raad volgt de commissaris-generaal waar deze in zijn verweernota stelt dat uit de landeninformatie niet kan blijken dat personen van de Ashraf-clan systematische vervolgingen ondergaan, systematisch gediscrimineerd zouden worden en/ of problemen zouden ondervinden.

Waar verzoeker meent dat hij een risico zal lopen bij terugkeer omdat hij verschillende checkpoints van Al-Shabaab moet passeren, verwijst de Raad naar de bespreking hierboven en herhaalt dat volgens de EUAA *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation* van september 2021 (p. 42-44) en EUAA *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation* van februari 2023 (p. 51-53) blijkt dat hoewel er sprake is van checkpoints, de meerderheid van de Somalische bevolking over land kan reizen. Daarnaast wordt het onderscheid gemaakt tussen de personen die de checkpoints moeten passeren. Verzoeker toont in de huidige stand van zaken niet aan dat hij over een specifiek profiel beschikt waardoor hij persoonlijk zou worden gevisieerd bij de controleposten, noch dat er persoonlijke omstandigheden zijn in zijn hoofde waardoor hij een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden laat gelden die voor hem het risico verhogen om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

3.3.6.3. Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. In zoverre verzoeker de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het CGVS uitvoerig werd gehoord door een gespecialiseerde protection officer. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.3.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de

beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

4. Kindvriendelijke samenvatting

In deze zaak verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen jouw beroep. Dat wil zeggen dat de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen definitief is. Je krijgt geen bescherming als vluchteling en ook geen subsidiaire bescherming in België.

Hieronder zal de Raad zijn uitspraak samenvatten op een manier die jij als jongere van zeventien jaar kan begrijpen, al dan niet met bijstand van een volwassene.

De rechter heeft jouw dossier met veel zorg bekeken.

De rechter stelt vast dat je verklaart dat je Al-Shabaab vreest omdat ze je willen rekruteren. Je vreest ook de Marehan-clan.

De rechter stelt vast dat je goede inspanningen hebt geleverd om antwoorden te geven op de vragen die werden gesteld door de commissaris-generaal. De rechter steunt zich op de antwoorden die je hebt gegeven. De rechter oordeelt dat jouw verklaringen over de gedwongen rekrutering niet geloofwaardig zijn en dat je niet hebt aangetoond dat je problemen hebt met de Marahan-clan. Daarom kan jou de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Je kan ook subsidiaire bescherming krijgen wanneer er, los van jouw vluchtrelaas, in jouw land of regio willekeurig geweld is waardoor jouw leven in gevaar zou zijn. De situatie in de regio Gedo werd onderzocht en de rechter oordeelt dat jij geen subsidiaire bescherming kan krijgen.

De rechter houdt rekening met jouw verklaringen dat je al sinds 2022 in Europa (Cyprus en België) bent, je hier naar school gaat en al een studentenjob hebt gedaan. Je zegt ook dat je bang bent om terug te keren omdat je jong bent, mentale problemen hebt, soms cannabis rookt en omdat je oom in België erkend is. De rechter begrijpt dat dit een moeilijke situatie is voor jou. Toch kan dit niet leiden tot een beschermingsstatus.

Tot slot stelt de rechter nog vast dat het Commissariaat-generaal zijn beslissing zorgvuldig heeft genomen, en dat alle motieven duidelijk in de beslissing uitgelegd zijn.

Daarom volgt de rechter de beslissing van het Commissariaat-generaal dat je om deze redenen niet erkend kan worden als vluchteling en ook geen subsidiaire bescherming kan krijgen. De rechter hoopt dat deze samenvatting ervoor kan zorgen dat jij beter begrijpt waarom zij in jouw zaak tot deze beslissing is gekomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET